

Zie de groentekisten bij Koppelaar ...

Wil ie d'r ok bijhore ?

D'r is vendaeg d'n dag nogaal is wat te doen as studente, bij 't begin van 't studiejaer, ontgroend worre. D'r beure dan dikkels naore toestande mè nieuwkommers bij de studenteverêêniginge van d'n universitaait. Dinger die nie deur d'n beugel kanne, waarbij lichaomelijke en gêestelijke kwellinge êêder regel as uitzondering zijn. 'k Zal hier nie vedder over uitwije, je lees 'r ieder jaer weer over in de krante en aaltijd belove de besture van de kurrepse beterschap. Mor 't lijkt onuitroeibaor! Iederêên spreek t'r kwaod over, 't mos nie magge. Schaand dà zukke dinger nog steeds beure, daer zij me 't aallemael roerend over êêns.

Eêlijkhaaid gebiedt ons daerbij d'n hand ok is eefies in aaige boezem te steke. Wij wazze zô'n jaertie of 60 trug aailijk gêên haertie beterder! De tuin van Nieuwpoort was ons speulteraain. We beschouwde 't as 'n stuksie van ons aaige. Vreemdes hadde daer volleges ons niks te maoke. Dus die wiere de toegang tot de tuin gewaaigerd, wà bij heullie veul onbegrip opwierep. Mor wij wazze onverbiddelijk, voor ons wazzen 't indringers. Wij stinge ok vrij staarek, want we wazze vanuit de Leegebordebuurt toch wel mè minstes 'n mannechie of 10 vertegewoordigd. Maaiders uit de buurt wiere wel toegelaete, mor daer zalle me 't nou vedders nie over hebbe.

Toch beurden 't wel-is dat 'r 'n jong bleef volhouwe om bij ons te wille hore. Dà kwam bevôôbeld omdat ie bij êên van ons op school in de klas zat. 't Kwam ok wel voor dat 'r familie in de buurt was komme weune en ze zôôdoende op 't appèl verschene. Mor zô makkelijk kwam ie d'r bij ons toendertijd nie tusse. Je mos over bepaolde kwaolitaait beschikke, dat was êên van de voorwaerdes waer zô iemand aan mos voldoen. Dà kon

betekene dà je hêël goed mos kanne voeballe, bôômpie klimme of stiekemerweg segrette kon regele of meer van dà soort zaoke. Mor nou mò je nie denke dà ze d'r dan al bij hoorde.

Belnêënt, dan mosse ze as 't waere nog toelaetingsexaome doen. Mêêstal begon dat as 'n spellechie met 'n end touw. De nieuwkommer mos dan optreeje as paerd. 't Touw achter z'n hôôd en onder z'n oksels deur en aan weerskante aan de uitende hiewe me hum mè z'n aalle tege. Aailijk was 't 'n onêêlijke strijd. As tie goed moei was, dan liete me 't touw 'n stuksie viere zôôdat ie dicht bij een bôômpie terecht kwam. Vervolleges bonges me 't slachtoffer mè z'n hande op z'n rug aan dien bôôm vast en dan begon 'd'n ontgroening'. Bij groenteboer Koppelaer, laeter Bertus Lanser, hadde me 'n kissie mè rotte appels, appelesiene, kroppe slaaj en andijvie en meer van dà nie meer te verkôope spul gesnaaid. Mêêstal begon me met 't haer wasse met 'n natte krop slaaj, waernae z'n faosie (gezicht) vedder wier opgepoetst mè meer van die rottighaaid. Op 't lest, en dà was 't vaste ritewêël, wier d'r een appelesien op z'n neus uitgeperst en pas dan was tie geslaogd en mog tie voortae d'r bij ons bijhore.

Huib Kraaijeveld